

“Evanghelia este Proclamatia lui Dumnezeu de iertare” - Ieremia 31:31-34
26 octombrie anul Domnului 2003
Rev. Michael L. McCoy
Predica tradusa de un membru al
Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Har, indurare si pace voua in Numele Tatalui si al + Fiului si al Sfantului Duh. Amin.

Prea iubitilor,

Este o poezie intitulata “Ornamentul” care te face sa te gandesti ce vrea sa spuna. Ascultati-o si poate ca si voi va veti intreba, “Ce inseamna asta?”

Ornamentul este copiat si atarnat Ornamental
Cu pasiune entuziasta Ornamentul e cantat,
“O aici si dincolo, si peste tot!”
Strigatul Ornamental.
E impartasit si ingrijit, si astfel declarat
Sa fie daruit celor care n-au.
“Ce este Ornamentul?” intrebi,
“Ce inseamna?”
Cei cu ochi sticlosi au raspuns in cor,
“Hei, e Ornamentul!”

Este un conducator religios care te face sa te intrebi ce vrea sa spuna. Fiind intrebat care ar trebui sa fie misiunea bisericii, cuvintele sale de “indeplinire a Evangheliei” vorbesc pentru o generatie de oameni religiosi care gandesc la fel si se imita la vorbire. Ascultati cuvintele sale despre Evanghelie si poate ca o sa va intrebati, “Ce inseamna asta?”

“Sunt motivat emotional si miscat de crestinismul lutheran. Si asta pentru ca avem o intelegere puternica a Evangheliei, o distinctie corecta intre Lege si Evanghelie. Teologia noastra a Evangheliei nu are egal in toata crestinatatea. Cred ca biserica noastra este gata sa faca incursiuni uriase cu Evanghelia.”

Acum, sa fim deschisi. Cuvantul “evanghelie” e rostit destul de des si destul de des se scoate in evidenta ca acesta inseamna “veste buna”. Totul bine si frumos, dar simpla rostire a acestor cuvinte nu ne spune ce este Evanghelia.

Evangelhia este Cuvantul lui Dumnezeu de iertare a pacatelor obtinuta pentru lume de catre Isus Hristos Care a murit pe cruce si S-a ridicat din nou din morti. A vorbi “despre” Evanghelie si a spune Evangelhia sunt doua lucruri diferite. In cuvintele unui teolog crestin:

“Evangelhia este aceasta si nimic mai mult: ca in Isus Hristos este iertarea pacatelor, in El singur si nicaieri altundeva in lume, dar de asemenea cu adevarat in El. O predica care nu spune asta, o predica in care Evangelhia adevarata nu este mentionata nu ar fi o predica crestina.” (H.Sasse, “Drumul singuratic II”, 1943)

Acesta este adevarul iertarii lui Dumnezeu ... Cuvantul Lui de iertare a pacatelor pe care DOMNUL Dumnezeu Atotputernic a vrut ca biserica crestina sa-l auda in zilele in care prorocul Ieremia era mesagerul Lui. Ascultati va rog lectura din Vechiul Testament pentru Duminica Reformei si auziti ca ...

... Evangelhia este Proclamatia lui Dumnezeu de iertare

“Iata ca vin zilele, spune DOMNUL, cand voi face un nou legamant cu casa lui Israel si casa lui Iuda, nu ca legamantul pe care l-am facut cu parintii lor cand i-am luat de mana ca sa-i scot din tara Egiptului, legamantul Meu pe care ei l-au incalcat, desi Eu le eram sot, spune DOMNUL. Dar acesta este legamantul pe care il voi face cu casa lui Israel dupa zilele acelea, spune DOMNUL: voi pune Legea Mea inlauntrul lor, si o voi scrie in inimile lor; si Eu voi fi Dumnezeul lor, si ei vor fi poporul Meu. Si nu va mai invata nici un barbat pe aproapele sau si nimeni pe fratele sau, spunand, ‘Cunoaste-L pe DOMNUL,’ pentru ca ei toti Ma vor cunoaste, de la cel mai neinsemnat dintre ei pana la cel mai mare, spune DOMNUL; pentru ca Eu le voi ierta nelegiuirea, si nu Imi voi mai aduce aminte de pacatul lor.”

Pana aici Cuvantul DOMNULUI Dumnezeu nostru.

Situatia in stat si in biserica in zilele lui Ieremia nu era de fapt diferita de cea din zilele noastre. Demnitari nationali corupti dau exemplu pentru cetateni prin toleranta pentru imoralitate si indepartare de la ce era bun si drept in ochii lui Dumnezeu. Oamenii cazuti, doritori sa faca ceea ce ii convenea vechiului eu pacatos, adoptau agenda raului si traiau in haznaua senzuala a societatii. O asemenea infiltrare si-a facut drum in biserica prin conducatorii religiosi. Acesti invatatori falsi si conducatori pacatosi vorbeau cu o

asemenea pasiune ca minciunile lor au gasit un pamant fertil in urechi care erau nerabdatoare sa auda ceva nou si inimi care tanjeau dupa alti dumnezei. Inlauntrul unei asemenea organizatii religioase care tolereaza totul cu exceptia Adevarului si invatatura pura a Cuvantului lui Dumnezeu, Biserica este ascunsa.

DOMNUL Dumnezeu nu este nici nestiutor in ceea ce priveste faptele rele ale omului nici nepasator in ceea ce priveste Mireasa Lui, Biserica. El se va ingriji de amandoua. Cu cat mai departe se indeparteaza o natiune, un oras sau o lume de voia lui Dumnezeu, cu atat mai iminenta este o pedeapsa plina de manie de la Dumnezeu Viu. Cand acele cetati din directia Toarului revarsasera cupa pacatului, DOMNUL a trimis o ploaie de foc si pucioasa distrugandu-i pe Sodomiti. Precedand o asemenea distrugere Biserica lui Dumnezeu este salvata. Aceeasi distrugere si izbavire se intamplase mai devreme, in vremea Potopului. Astfel, in zilele regelui Zedechia, Dumnezeu Unul si Adevarat le permite hoardelor Babilonului sa se reverse asupra pamantului si sa se napusteasca asupra Cetatii Sfinte.

Nu e de mirare ca prorocii au facut asemenea declaratii ca cele pe care le avem inregistrate in Biblie de la Ilie si Isaia. Primul a spus, *“Vai mie! Caci sunt pierdut; caci sunt un om cu buze prihanite si locuiesc in mijlocul unui popor cu buze prihanite; caci ochii mei au vazut pe Rege, pe DOMNUL ostirilor!”* (Isaia 6:5); in timp cel de-al doilea a marturisit, *“Am fost foarte gelos pentru DOMNUL, Dumnezeul ostirilor; caci oamenii Israelului au renuntat la legamantul Tau, Ti-au rasturnat altarele, si Ti-au ucis cu sabia prorocii; si eu, numai eu singur am ramas; si imi cauta viata ca sa mi-o ia”* (1 Regi 19:10).

A, da, chibzuieste la ceea ce face omul cu legamantul lui Dumnezeu si ce legaminte fazioneaza omul ca sa-L sileasca pe Dumnezeu. In timp ce cetatea este asediata, conducatorul, ale carui zile in acesta sluja sunt numarate, in incercarea de a opri fluxul iminent, a pornit un nou program. “Osciland intre disperare si speranta, sovaitorul rege, dispus sa ajunga la o invoiala cu Dumnezeu atata timp cat nu trebuia sa se umileasca printr-o capitulare neconditionata, cauta sa intre in gratiile lui Dumnezeu convingandu-i pe oameni sa desfiinteze, printr-un legamant solemn, o nedreptate care exista de mult timp (cap. 34:6-10), inrobirea fratilor lor cazuti in saracie, o violare flagranta a Legii lui Dumnezeu (Ex.21:2f)” (Laatsch “Ieremia”, p.4). Asemena incercari facute de om de constrangere divina, facere de legaminte si reformare sunt odioase in ochii DOMNULUI.

In Biserica, in mijlocul unei asemenea stari a lucrurilor, vine Cuvantul lui Dumnezeu prin gura mesagerului Sau. Prorocul proclama Legea si consecintele pacatului, pentru ca acesta este Cuvantul DOMNULUI, si declara Evanghelia, pentru ca aceasta este Proclamatia lui Dumnezeu de Iertare. *“Iata ca vin zilele, spune DOMNUL, cand voi face un nou legamant cu casa lui Israel si casa lui Iuda, nu ca legamantul pe care l-am facut cu parintii lor cand i-am luat de mana ca sa-i scot din tara Egiptului, legamantul Meu pe care ei l-au incalcat, desi Eu le eram sot, spune DOMNUL. Dar acesta este legamantul pe care il voi face cu casa lui Israel dupa zilele acelea, spune DOMNUL: voi pune a Mea Torah (Doctrina Mea – Cuvantul Meu de Adevar) in launtrul lor, si o voi scrie in inimile lor; si Eu voi fi Dumnezeul lor, si ei vor fi poporul Meu. Si nu va mai invata nici un barbat pe aproapele sau si nimeni pe fratele sau, spunand, ‘Cunoaste-L pe DOMNUL,’ pentru ca ei toti Ma vor cunoaste, de la cel mai neinsemnat dintre ei pana la cel mai mare, spune DOMNUL; pentru ca Eu le voi ierta nelegiuirea, si nu Imi voi mai aduce aminte de pacatul lor.”*

Sa-L cunosti pe Domnul nu inseamna numai sa cunosti faptele istorice si nu numai sa stii despre El. Mai degraba, porunca sa-L cunosti pe Domnul este un imperativ similar cu *“Luati si mancati – pocaiti-va si botezati-va – luati si beti – pocaiti-va si credeti in Evanghelia – plecati in pace – cunoasteti-L pe DOMNUL.”* In Casa lui Israel, adica in Biserica, nu e necesar pentru cei carora Dumnezeu le-a generat darul credintei in Hristos sa-L cunoasca pe DOMNUL, pentru ca ei Il vor cunoaste ... pentru ca noi toti cei de aici Il cunoastem, de la cel mai neinsemnat dintre ei ... dintre noi, pana la cel mai mare in Biserica; de la copilul mic nascut din nou botezat in Numele Sfintei Treimi pana la sufletul batran gata sa intre in Paradisul vesnic.

Aceasta situatie este ca o gospodarie – o familie in care barbatul care este sot si tata, impreuna cu femeia care este sotie si mama, ii intretin, se ingrijesc, ii hranesc si ii pazesc pe toti cei din casa. Nu este nevoie ca nici unul dintre copii sa spuna altuia, *“Cunoaste-l pe tata,”* pentru ca toti il cunosc ... de la cel mai mic dintre copii pana la cel mai mare. Stapanul Casei ii chema ai Lui si El are grija de mireasa lui si *“aceasta este o mare taina: dar vorbesc despre Hristos si Biserica”* (Efeseni 5:32), pentru ca cu siguranta Dumnezeu *“are o comunitate unica in lume. Mama este cea care da nastere si da viata fiecarui crestin prin Cuvantul lui Dumnezeu”* (Catehismul mare).

Oamenii devin membri ai acestei Case prin Cuvantul lui Dumnezeu al Noului Legamant. Acuma, asa cum Dumnezeu a declarat prin prorocul Ieremia , acesta nu este “ *ca legamantul pe care l-am facut cu parintii lor cand i-am luat de mana ca sa-i scot din tara Egiptului, legamantul Meu pe care ei l-au incalcat, desi Eu le eram sot, spune DOMNUL*”. Intr-adevar, noul legamant nu va fi nici un legamant intre doua parti si nici un legamant conditional. Noul testament depinde cu totul de Dumnezeu si cu siguranta se va intampla pentru ca El a promis.

Aceasta este lucrarea facuta de Mesia si indeplinita de Hristos. Isus, Fiul Intrupat al lui Dumnezeu, Si-a dat Trupul Sacrificiului unde mania lui Dumnezeu impotriva pacatului a fost in intregime si total slobozita, Si-a varsat Sangele Sau al noului testament pentru ca toti sa fie stropiti cu Sangele care vorbeste mai mult cu indurare decat cheama razbunarea. Asta a facut Isus in Viata Sa pentru lume si in moartea Lui pe cruce pentru toti “*pentru ca fara varsare de sange nu este iertare*” (Evrei 9:22). Hristos a pecetluit aceasta rascumparare cand S-a ridicat din nou din morti, fara Invierea lui Isus Hristosul suntem inca in pacatul nostru (1Corinteni 15:17).

Si inaintea Bisericii, “*nu va mai invata nici un barbat pe aproapele sau si nimeni pe fratele sau, spunand, ‘Cunoaste-L pe DOMNUL,’ pentru ca ei toti Ma vor cunoaste, de la cel mai neinsemnat dintre ei pana la cel mai mare, spune DOMNUL; pentru ca Eu le voi ierta nelegiuirea, si nu Imi voi mai aduce aminte de pacatul lor.*” Dumnezeu nu-ti va mai rechema pacatele, pentru ca El le-a rechemat deja cand Hristos a fost rastignit pe cruce. El cauta sa-l ierte pe pacatos si a prevazut o mantuire desavarsita pentru toti. El va face aceasta, nu pentru ca am facut fapte bune si ca am indeplinit cerintele vechiului legamant al Legii data pe Mt. Sinai, ci prin noul testament al Evangheliei oferite pe Mt. Calvarului. Intr-adevar, “*DOMNUL a facut lucrul acesta; este minunat in ochii nostri*” (Psalmul 118:23)

A, ce glorioasa si minunata este a noastra proclamatie de iertare a tuturor pacatelor pe seama lui Hristos! A, si ce repede se pierde cand nu esti atent la singurul lucru necesar! Ni se aduce aminte de acest lucru cu exemple din istorie, in special in acesta zi, cand Martin Luther a afisat adevarul si a ramas neclintit in credinta. Mesajul de la conducatorul religios era vanzarea indulgentelor pentru plata iesirii sufletelor din purgatoriu si ca sa castigi sau sa cumperi dreptul de a fi in cer. Luther nu a vrut sa aiba nimic de-a face cu aceasta inselatorie si in loc, a proclamat iertarea deplina a pacatelor, viata

vesnica si mantuirea numai prin harul lui Dumnezeu, numai prin credinta, numai in Hristos, asa cum se dezvaluie numai in Scripturi.

Fiecare parohie este intotdeauna nu mai departe de o generatie de a nu a mai fi in Biserica si fiecare crestin este intotdeauna nu mai departe de o zi de a nu mai fi crestin. Chemarea lui Hristos este ca fiecare dintre noi sa ramana neclintit in credinta, sa auzi ca esti iertat de toate pacatele tale in Numele Tatalui si al + Fiului si al Sfantului Duh, si sa *“ramai credincios pana la moarte si sa ti se dea Coroana Vietii” (Apocalipsa 2:10)*. Parohia este chemata sa continue sa auda si sa ramana in Cuvantul lui Dumnezeu predicat si invatat in tot adevarul si puritatea lui, si sa fie ingrijita si hranita cu Sacramentele asa cum le-a instituit Domnul nostru Isus.

Un asemenea gand care te trezeste ar trebui sa ne duca inspre o teama cuviincioasa, adevarata pocainta si fantana harului lui Dumnezeu in timp ce continuam sa fim martori la ceea ce se intampla in diferite organizatii religioase unde Cuvantul lui Dumnezeu este tagaduit si aruncat la o parte. In asemenea locuri si la o asemenea vreme, observam ca bazele pentru reforma nu mai exista in asemenea grupuri. Aveti grija, caci membrii ticalosi au asaltat Biserica si continua sa faca ravagii printre multi. Cuvantul lui Dumnezeu ramane adevarat chiar si atunci cand este tagaduit. Sau, cum spune Biblia, *“zicerea este neindoielnica: Daca am murit impreuna cu El, o sa si traим impreuna cu El; daca rabdam, o sa si domnim impreuna cu El; daca ne lepadam de El, si El se va lepada de noi; daca suntem necredinciosi, El ramane credincios – pentru ca El nu Se poate tagadui singur” (2 Timotei 2:11-13)*.

La ramanerea neclintita in credinta si ramanerea in Biserica se “poate ajunge numai daca bisericile noastre se intorc la folosirea cu silinta a mijloacelor harului, la un studiu serios al Cuvantului lui Dumnezeu si la marturisirile Reformei. Si acest lucru trebuie facut in toate ‘rangurile’ bisericii. Conducatorii bisericii noastre trebuie sa devina teologi mai buni si ... tot asa, profesorii de teologie trebuie sa aiba nu numai experienta ecleziastica, ci trebuie sa traiasca si sa lucreze in strans contact cu pastorul si parohia. Altfel, vor preda o teologie abstracta care nu ajuta biserica. ... Asa cum guvernarea bisericii se deterioreaza intr-o simpla arena politica bisericeasca daca nu se bazeaza pe o teologie sanatoasa si profunda, incat teologul care pierde contactul cu viata reala a bisericii devine un simplu carturar teoretic care vorbeste despre Dumnezeu ca cizmarul de pielea lui, asa cum a caracterizat Luther acel profesionalism care este pericolul intregii teologii.

Pastorii care nu au o instruire teologica solida si care nu mai studiaza devin simpli organizatori, si predicile sau 'predicutele' lor inceteaza de a mai fi o predica de Evanghelie pura. Laicii care nu traiesc la nivelul 'rangurilor' divine pe care le au pe baza preotiei universale pot deveni buni administratori ai afacerilor in parohie si sinod, consiliul si comitetul bisericesc, dar ceea ce cladesc ei nu este o parohie crestina in sensul NT si al Confesiunilor Lutherane. Este mai degraba un fel de societate religioasa, o societate pentru promovarea intereselor religioase. Se poate ca ei sa fie oameni cu intentii bune, piosi, doritori sa cladeasca 'imparatia,' dar ei nu stiu ce este nici imparatia lui Dumnezeu si nici biserica lui Hristos. Ei nu realizeaza ca ceea ce nu putem 'noi' cladi este imparatia 'lui Dumnezeu', ca biserica lui 'Hristos' este cea care, prin Evanghelia sa si prin Sacramentele Sale cladeste biserica lui. Daca acesti oameni incearca sa stabileasca unitatea bisericeasca, ei se pot gandi numai in termeni de sociologie umana" (Hermann Sasse, "Drumul singuratic II", p.265).

Aceasta zi se numeste Duminica Reformei si, desi Biserica continua sa fie atacata de dusmani din afara zidurilor sale si de tradatori dinauntru, totusi ea va ramane neclintita in Cuvantul si Lucrarea DOMNULUI Dumnezeu Atotputernic. Ea va trai sub promisiunea induratoare in noul legamant. Ca copii ai Sai, sa dea Dumnezeu ca tu si eu sa continuam sa auzim Evanghelia, Vestea Buna, care este proclamatia lui Dumnezeu de iertare, si sa continuam sa ne incredem in DOMNUL Dumnezeu Care a declarat prin slujitorul Sau chemat, "*Eu le voi ierta nelegiuirea, si nu Imi voi mai aduce aminte de pacatul lor.*" Amin.